

Beynəlxalq hüququn əsas və ümumtanınmış prinsipləri bu istiqamətdə başlangıç rolü oynayır. Beynəlxalq hüququn əsas və ümumtanınmış prinsiplərinin rolü onun bütün beynəlxalq normayaadıcılıq prosesinin əsasında dayanmasıdır. Başqa sözlər desək, beynəlxalq hüququn əsas, ümumtanınmış prinsipləri beynəlxalq hüquq qaydasının əsasında dayanır və beynəlxalq qanunçuluğun mühüm meyarıdır. Ədəbiyyatda qeyd edilir ki, beynəlxalq hüququn əsas prinsipləri "jus cogens" xarakterli olmaqla, başqa hüquqi qaydaların yaradılması üçün hüquqi bazanı təşkil edir. Beynəlxalq hüququn prinsipləri universal xarakterli normalardır, onlar heç bir istisna olmadan, bütün dövlətlərarası münasibətlərə şamil edilirlər, beynəlxalq hüquq qaydasının əsasını təşkil edirlər və dövlətlərə münasibətlərin inkişafı üçün mühüm siyasi-hüquqi əsasdır.

Prinsiplər üçün xarakterik cəhət onların qarşılıqlı bağlılığındadır. İ.İ.Lukaşuk göstərir ki, məhz qarşılıqlı əlaqədə onlar öz funksiyalarını yerinə yetire bilirlər. Eyni zamanda, 1970-ci il tarixli BMT Nizamnaməsinə əsasən, dövlətlər arasında dostluq münasibətlərinə və əməkdaşlığı dair beynəlxalq hüququn prinsipləri haqqında Bəyannamədə göstərilir ki, beynəlxalq hüququn prinsiplərinin tövsiyi və tətbiqi zamanı onlar qarşılıqlı əlaqədə olur və hər bir prinsipin başqa prinsiplərlə kontekstdə nəzərdən keçirilməsi zəruridir.

Müasir beynəlxalq hüququn prinsipləri yuxarıda qeyd edilən 1970-ci il Bəyannaməsində və ATƏM-in (ATƏT) 1975-ci il Helsinski Yekun Aktında göstərilmişdir. 1970-ci il Bəyannaməsində beynəlxalq hüququn 7 mühüm prinsipi əks olunmuşdur: güc tətbiq etdirmək və ya güc tətbiq etməklə hədələməmek prinsipi; beynəlxalq mübahisələrin dinc yolla həll edilməsi prinsipi; dövlətlərin suveren bərabərliyi prinsipi; dövlətlərin daxili işlərinə qarışmamaq prinsipi; dövlətlərin əməkdaşlığı prinsipi; xalqların ve millətlərin hüquq bərabərliyi və öz müqəddəratını təyin etməsi prinsipi; beynəlxalq hödəliklərin vicdanla yerinə yetirilməsi prinsipi. 1975-ci il Helsinki Yekun Aktında isə beynəlxalq hüququn

sipi şəkildə BMT Nizamnaməsində təsbit edilmişdir. Nizamnamənin 1-ci maddəsində təşkilatın məqsədlərindən biri kimi heç bir fərq qoyulmadan insan hüquq və əsas azadlıqlarına hörmətin inkişafı və onların təşviqi məqsədile əməkdaşlığın həyata keçirilməsi göstərilmişdir. Nizamnamənin 55-ci maddəsi də insan hüquqlarına hörmət prinsipinin digər aspektlərini müəyyən edir. Həmin maddədə göstərilir ki, milletlər arasında xalqların hüquq bərabərliyi və öz müqəddəratını təyin etmesi prinsipin hörmət əsasında sülh və dostluq münasibətləri üçün zəruri olan sabitlik, əmin-aməniyyət şəraitini yaratmaq məqsədile -BMT aşağıdakılara dəstək verir: həyat şəraitinin yüksəldilməsinə, əhalinin tam məşğulluluğuna, iqtisadi və tərəqqinin inkişaf etdirilməsinə; iqtisadi, sosial, səhiyyə və müvafiq sahələrdə beynəlxalq problemlərin həllinə, medəniyyət və təhsil sahələrində beynəlxalq əməkdaşlığı; irqinə, cinsinə, dilinə ya dini mənsubiyətinə fərq qoyulmadan bütün insanların əsas və azadlıqlarına hamiliqliq hörmət edilməsi və ria-yet olmasına.

1948-ci il Ümumdünya İnsan Hüquqları Bəyannaməsində mülki, iqtisadi, sosial və mədəni hüquqlar təsbit ediləcək də, 29-cu maddə hər bir kəsin cəmiyyət qarşısında öh-

azadlıqlarının müdafiəsi haqqında 1950-ci il Avropa Konvensiyasının 1-ci maddəsi də analoji müdədəni təsbit edir. 1969-cu il insan hüquqları haqqında Amerikaarası Konvensiyasının I fəsil isə, bütövlükde, dövlətlərin hüquqlarına hörmət etmək hödəliyini müəyyən edir. Burada dövlətlərin hüquq və azadlıqlara hörmət etmək vəzifəsi, hər hansı bir xüsusiyyətinə görə heç bir fərq qoyulmadan öz yurisdiksiyası çərçivəsində olan şəxslərin azad və tam şəkildə həmin imkanlardan istifadəsini təmin etmək hödəliyini də, xüsusişə diqqəti cəlb edir. İnsan və xalqlar hüququ haqqında 1981-ci il Afrika Xartiyasının 1-ci maddəsində Afrika Birliyi Təşkilatının üzv-dövlətlərinin müvafiq beynəlxalq-hüquqi sənəddə təsbit olunmuş hüquq və azadlıqları tanımaq, həmçinin, onların həyata keçirilməsi üçün qanunvericilik və digər tədbirlərin həyata keçirilməsinə təşəbbüs göstərmək hödəliyi, 2-ci maddəsində isə irqinə, etnik mənsubiyətinə, dərisinin rənginə, cinsinə, dilinə, dininə, siyasi və digər əqidəsinə, milli və sosial mənsubiyətinə, doğulma və digər şəraite münasibətdə heç bir fərq qoyulmadan hər bir şəxsin mövcud hüquq və azadlıqlardan istifadə etmək hüquq göstərilmişdir. 1975-ci il ATƏM-in (ATƏT) Helsinki Yekun Aktında fikir, vicdan, din və

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında
Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin inkişafına
Dövlət Dəstəyi Fondu

KIVDF

www.kivdf.gov.az

*Bu yazı Azərbaycan Respublikası Prezidenti
yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin
Inkişafına Dövlət Dəstəyi Fondu maliyyə
dəstəyi ilə "İnsan hüquq və azadlıqlarının
müdafiəsi, vətəndaşların hüquqi, siyasi mədəniyyət
səviyyəsinin yüksəldilməsi, sosial və siyasi
fəallığının artırılması" istiqaməti
çərçivəsində hazırlanıb*

Beynəlxalq hüquqda insan haqlarının müdafiəsi prinsipləri

daha 3 mühüm prinsipi təsbit olunmuşdur: dövlətlərin ərazi bütövlüyü prinsipi; sərhədlərin toxunlmazlığı prinsipi; əsas insan hüquq və azadlıqlarına hörmət edilməsi prinsipi.

Tədqiq olunan problemlərlə əlaqədar başlıca prinsip əsas insan hüquq və azadlıqlarına hörmət edilməsi prinsipidir ki, bu da, bila-vasite uşaq hüquqlarının müdafiəsində mühüm rol oynayır. İnsan hüquqları sahəsində mühüm beynəlxalq sazişlərin və Konvensiyaların təhlili zamanı bir sıra əsas və ümumtanınmış prinsiplər (spesifik prinsiplər)-dövlətlərin suverenliyinə hörmət və onların daxili işlərinə qarışmamaq prinsipi; bütün insanların hüquq bərabərliyi və ayrı-seçkiliyin qadağan edilməsi prinsipi; kişi və qadınların hüquq bərabərliyi prinsipi; fundamental hüquq və azadlıqlara istənilən şəraitdə, həmçinin, hərbi münəqşələr dövründə də riayet edilməsi prinsipi əks olunmuşdur. Bir sıra Konvensiyalarla insan hüquqlarının cinayətkarcasına pozulmasına görə məsuliyyət prinsipi də təsbit olunmuşdur. Əsas insan hüquq və azadlıqlarına hörmət edilməsi prin-

dəliyə malik olması, hüquq və azadlıqların həyata keçirilməsinin heç bir halda BMT-nin məqsəd və prinsipləri ilə ziddiyət təşkil etməməsi, xüsusişə, vurğulanır. Bundan əlavə, onun preamblesında insan şəxsiyyətinin və dəyəri, qadın və kişi hüquqlarının bərabərliyi də xüsusi qeyd edilir. Son dövrlər qanunun alılıyi və demokratiya ilə qarışlılıq əlaqədə olan insan hüquqlarının inkişaf tendensiyası daha da güclənməkdədir ki, BMT-nin Minillik Bəyannaməsi demokratiyanın destəklənməsi və qanunçuluğun möhkəmləndirilməsi, o cümlədən, beynəlxalq hüquqla tanınmış insan hüquq və azadlıqlarına hörmət edilməsi sahəsində bütün səyələrin birləşdirilməsini ifade edir.

İnsan hüquq və əsas azadlıqları haqqında 1995-ci il MDB Konvensiyasının 1-ci maddəsi isə tərəflərin üzərinə onların yurisdiksiyası altında olan şəxslərin hüquq və azadlıqlarını təmin etmək hödəliyi qoyur. Bu isə, birbaşa insan hüquqlarına hörmət, onlara əməl edilməsi, onların dəstəklənməsi məqsədilə beynəlxalq sülh və təhlükəsizliyin qorunmasına ideyasiñ dan irəli gelir. İnsan hüquq və əsas

əqidə azadlığı da daxil olmaqla, insan hüquqları və əsas azadlıqlarına hörmət prinsipi, onun tərkib elementləri göstərilmişdir. Həmin sənəddə dövlətlərin bütün nəsil hüquq və azadlıqların səmərəli həyata keçirilməsini inkişaf etdirməsi; bunu təşviq etməsi; onların milli azlıqlara münasibətdə təmin edilməsi, həmin hüquq və azadlıqların dostluq münasibələrinin inkişafının bərqrər olması üçün zəruri sülh, ədaletsizlik və rifah kontekstində tanınması. Beynəlxalq hüquqda təqdim olunan demokratik modeli tədqiqatçılar insan hüquqları, azadlıq və demokratiyanın inkişafı səviyyəsinin analizi üçün geniş istifadə edirlər. Bu model Dayamond tərəfindən artıq mövcud olan empirik tədqiqatlar təcrübə əsasında qurulmuşdur.

"Integrativ demokratiya" modelinin tərkib hissəsi olan hüquqlar konsepsiyasına görə, insan hüquqları siyasi təsisatların dəyərləndirilməsinə xidmət edir, sosial-siyasi inancalar sisteminin vacib elementləri insanların birliyi, ümumi leyaqət və humanizm inafadə kimi çıxış edirlər. Ceyms Marş və Yoxan Olsen "Integrativ demokra-

tiya"da insan hüquqlarına olan münasibəti açıqlayaraq, qeyd edirlər ki, birincisi, insan hüquqları pozulmazdır, yəni onlara heç nəyə baxmadan təminat verilməlidir; ikinci, insan hüquqları ayrılmazdır, yəni onlar bir dəfə müəyyən olunduqdan sonra ığvə oluna bilməzler; üçüncü, hüquqlar qanunları yenidən baxılması yolu ilə deyil, da-ha çox onların interpretasiyası vəsitişlər dəyişdirilirlər.

Beləliklə, beynəlxalq hüquq prinsiplərinə görə, insanlar öz telebatına və menafeyinə uyğun olaraq ya fərdi qaydada, ya da bu və ya digər sosial qrupun tərkibində iştirak edir, siyasi münasibətlərə təsir göstərir və eyni zamanda, müvafiq təsirə məruz qalırlar. Hələ sofistlər belə hesab edirdilər ki, "hər şeyin meyari insandır". Hər bir sivilizasiyalı cəmiyyətdə siyaset insanlar üçün və insanlar vəsitişlər həyata keçirilir. Siyasetdə sosial qrupların, siyasi partiyaların, kütləvi ictimai hərəkatların rolü nə qədər böyük olsa da, son nəticədə, onun əsas subyekti kimi insan və şəxsiyyət çıxış edir. Hər bir insanın hakimiyətin mənbəyi, siyasetin əsas və ilkin subyekti statusuna, hər bir vətəndaşın si-

yasətin və bütövlükdə, ictimai həyatın real və potensial iştirakçısına çevrilmasına təminat verən insan hüquqlarıdır. İstənilən müasir cəmiyyətin demokratikliyi və vətəndaşların konstitusiya hüquqlarının qorunması, ilk növbədə, insan hüquqlarının müdafiəsi ilə ölçülür.

Hələ qədim dövrlərdə insanın, şəxsiyyətin siyasetə və dövlətə münasibətinə, onun hakimiyətə qarşılıqlı əlaqəsinə müxtəlif qiymət verilirdi. Sosial-siyasi fikrin tarixində, ilk dəfə olaraq, liberalizm fərdin cəmiyyətdən və dövlətdən ayrılmışını, bütün vətəndaşların siyasi bərabərliyini bəyan etmiş və şəxsiyyətin siyasi sistemində əsas elementi olduğunu təsdiq etmişdir. Liberalizm, həmçinin, dövlətin hakimiyət obyekti kimi çıxış edən şəxsiyyətə təsiri sferasını və səlahiyyətlərini mehdudlaşdırır. Liberalizme görə, siyasi quruluşun əsas prinsiplərinə şəxsiyyət azadlığı, insan hüquqlarının dövlət hüquqları üzərində üstünlüyü, hakimiyət bölgüsü, qanunçuluq və s. aid olur.

**Vahid Ömərov,
fəlsəfə üzrə fəlsəfə doktoru**